

רוח צפון מנשכט מחצי הלילה עד הבוקר. ולמנון, שלש מאות אלף רוחות וסערות באים עמה, והיא קשה מכם לכל, וטוב לחולמים מרוב הקר שליהם, בעבר החם הרבה שבhem.

ולמנון, אמר רבינו שמואן בנו יוחאי, באotta שעה יוצא הקדוש ברוך הוא מאותם עולםות רבים שפועף בהם, ובא להשתעשע עם האזכרים בגן עדן, ו��ול הקבוץ מכירין לפניו ואומר: עורי צפון ובואי מימן. כלומר, עורי רום צפון וההעוררי לבא לעולם ולהפיכת בושים של העדן. זהו שבחותם (שירד) הפיחי גני יילו בשמי.

שכמונו, בזמן שרומ צפון מנשכט בחצי הלילה והקדוש ברוך הוא נכנס בגן עדן, כל הבושים וכל האילנות שבגן עדן, עולים ריחם ומזרירים לפניו, שבחותוב אז ירננו עצי היער מלפני העולמים ריחם, ומזרירים לפניו. דכתיב, (דה"א ט) אז ירננו עצי היער מלפני ה'. אמר רבינו שמואן (שם ח) אכלתי ערי כמו שנאמר (שם ח) אכלתי ערי עם דבשין.

ובכל האזכרים בלם נהנים מזיו אספקלריה של מעלה ונזונין ממנה, ומזרירים לפני יוצרים בגן עדן. זהו שבחותוב (שם ח) יבא דודו לגנו ויאכל פרי מגדיו. אמר רבינו מנחם, מה זה יאכל? היעלה על דעתך שהקדוש ברוך הוא יאכל? לא כן! אלא מפני שהוא, יבא שליט הבית - יאכל האורה. בך כתוב יבא דודו לגנו, כלומר, בשיבא דודו לגנו, יאכל הפטתין לו, ואיזהו פרי מגדיו? הם האזכרים, שהם פרי מגדיו של הקדוש ברוך הוא.

שננו בובותנו, בשפתה של תורה רוח צפון לנשב, כל השמים וכל הרקיעים וחותמת הקדש והאופנים,

רזה צפון מנשכט מחצי הלילה עד הבוקר. ותאנא, תלת מה אלפין רוחין ועלעלווין אתין עמייה, והוא קשה מפלתוין לכוון. וטב לבני מרעין, מסגיאות קריירותא לחמי מותא סגיא די בהון.

ותאנא, אמר רבינו שמואן בן יוחאי ביה שעטה, נפק קידשא בריך הוא מאינו עליין סגיאין דכסיף בהו, ואתי לאשתענשע עם צדיקיא בגנטא דעתן, וקל קרזא קרייז קדרמה, ואמר, (שה"ש ד ט) עורי צפון ובואי תימן. כלומר עורי רום צפון, ואיתער למתי תימן? לעלא ולאפחה בבוסמיא דעתן. הדא הוא דכתיב, הפיחי גני יילו בשמי.

תאנא בזמן שרומ צפון מנשכט בחצי הלילה, והקדוש ברוך הוא נכנס בגן עדן, כל הבושים, וכל האילנות שבגן עדן, עולים ריחם, ומזרירים לפניו. דכתיב, (דה"א ט) אז ירננו עצי היער מלפני ה'. אמר רבינו שמואן האי עיר, כמה דאת אמר (שה"ש ח א) אכלתי יערי עם דבשי.

ובכל האזכרים בלם נהנים מזיו אספקלריה של מעלה, ונזונין ממנו, ומזרירים לפני יוצרים בגן עדן. הדא הוא דכתיב, (שה"ש ד ט) יבא דודו לגנו ויאכל פרי מגדיו. אמר רבינו מנחם, מי יאכל, סלקא דעתין דקדשא בריך הוא יאכל. לאו הכי, אלא כמן דאמר ייתי שולטנא דביתא ויאכל אוושפיזא, בך כתיב יבא דודו לגנו, כלומר, בשיבא דודו לגנו, יאכל הפטתין לו. ואיזהו, פרי מגדיו? הם יאכל הפטתין לו. ואיזהו, פרי מגדיו. הם האזכרים, שהם פרי מגדיו של הקדוש ברוך הוא.

חנו רבנן, בשפתה של רוח צפון לנשב, כל השמים, וכל הרקיעים, וחיות הקדש,